

kan antage dette? Ja, det bliver atter Indenrigsministeren, som skal afgjøre, om en Sygekasse kan antages at ville kunne fyldestgjøre sine Forpligtelser. Det vil under ordinære Forhold — jeg taler altsaa ikke om det Tilfælde, at en Epidemi eller lignende hjemløger den paagældende Egn — bero paa en Sandsynlighedsberegning, som kan slaa til, og som kan slaa feil, men hvem skal foretage eller i alt Fald approbere denne Sandsynlighedsberegning? Det skal Sygekasseinspektøren og Indenrigsministeren, og da Ministeren nu har Hals og Haand over Vedtægterne, forsaavidt han overhovedet vil anerkjende Kassen, bliver Resultatet jo det, at det bliver Indenrigsministeren, der fastsætter, hvor Meget Medlemmerne skulle betale, hvilke Indtægter Kassen skal kunne skaffe, for at det af Indenrigsministeren skal kunne antages, at den kan fyldestgjøre sine Forpligtelser. Den meget ærede Minister nævnte, at medens Lovforslaget hovedsagelig var bygget paa Frivillighed, var det fra Regjeringens Side kun et Tilhyn, der fordrødes, et Tilhyn, som blev nødvendiggjort ved den Støtte fra Staten, som Lovforslaget lover at give Sygekasserne, nemlig en Fjerdedel af det samlede aarlige Medlemsbidrag til hver enkelt Kasse. Jeg tror ved, hvad jeg har sagt, allerede at have vist, at hvad Lovforslaget gaar ud paa at give Regjeringen, er langt Mere end et Tilhyn, at det er i Virkeligheden en fuldstændig Kommando over Sygekassernes Vedtægter, og hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg finder det rigtigt og ogsaa ønskeligt, at Staten træder hjælpende til for Sygekasserne ved at give Tilskud af Statskassens Midler; men jeg kan ikke indrømme, at dette Tilskud gives efter nærbørende Lovforslag paa en saadan Maade, at det kun betinges af et vist Tilhyn. Det er ganske andre og strengere Betingelser, som Lovforslaget sætter som Præmie for det Tilskud, der gives af Statskassen, ja ikke alene som Præmie for dette Tilskud, men ogsaa for det Pengetilskud, som Lovforslaget gaar ud paa at paalægge Kommunerne. Det er nævnt af flere ærede Medlemmer, tror jeg, at man sikkert maa vente, at de frivillige Bidrag, som Kommunerne hidtil i ikke saa ringe Grad have ydet Sygekasserne, maa falde bort eller dog i det Mindste væsentlig indskrænkes, naar der saaledes paalægges Kommunerne en Pligt til at betale bestemte Bidrag, som foreskrives dem, og som findes og meddeles dem af Sygekasseinspektøren efter de Regler, som Lovforslaget derom indeholder. Jeg tror, at man ikke vil kunne miskjende, at det allensals ikke er

saar ganske almindeligt, naar man er pligtig til at betale Noget, at man saa lægger ved Siden af Noget, som man ikke er pligtig at betale. Det kan se, men saa ganske almindeligt er det ikke, og jeg deler derfor den Frygt, at dette vil bevirke en Tilbagegang i de frivillige Tilskud, som fra Kommunerne Side hidtil ere givne Sygekasserne, en Tilbagegang, der mulig kan være ikke saa lidt større end den Pligt til at betale, som Lovforslaget vil paalægge Kommunerne. Jeg tror i det Hele taget ikke, at Kommunerne, disse jo saa stærkt overbeholdte Kommuner, ville synes om, at der her paalægges dem en ny Pligt, ny Udgift foruden de mange andre og trykkende, de i Forveien have, en Pligt til at betale et Pengebidrag, for hvis Anvendelse de ikke faae, saavidt jeg kan se, den mindste Indfyldelse. Nei, skal Frivilligheden fuldstændig bevares med et Tilskud fra Statens Side, saa kan jeg vel forstaa, at man vil have noget Tilhyn med Anvendelsen af et saadant Tilskud; men at det dog maatte bevare den Karakter, at dette Tilskud gives under den Forudsætning, at Vedtægterne holdes saaledes, som de nu engang ere, saaledes som man foresfinder dem, at i det Hele taget den Bevægelse, den Styrelse, som er i Sygekasserne, faaer den virkelige Raadighed over disses Virketreds. Man maa ogsaa erindre, at endskjøndt Statskassen nu tilhører et Tilskud og derfor forlanger, hvad jeg har kaldet Hals- og Haandsret over Sygekassernes Vedtægter, og derfor endvidere forlanger af og foreskriver Sygekasserne, at indenfor et vist Spillerum skulle de præstere saa og saa Meget til de Syge, saa paatager Staten sig, uagtet den paalægger Sygekasserne disse Forpligtelser, ikke noget som helst Ansvar for, at Sygekasserne saa ogsaa ville være i Stand til med Statstilskud at opfylde de Forpligtelser, som maatte komme til at paahvile dem lige overfor de Syge. Jeg kunde forstaa, om Staten sagde: Vi tage den Sag i vor Haand, vi forlange saa og saa Meget, saa og saa store Indskud, og saa garanterer Staten i alle Tilfælde for, at Kassen skal svare de Syge, hvad den har Forpligtelse til. Men det er det, der ikke sker her; tværtimod, man giver et Tilskud, men forlanger i Kraft deraf at have fuldstændig Bestemmelsesret over Sygekassernes Vedtægter. Man paalægger Sygekasserne indenfor visse Grændser at tilsvare de Syge saa og saa Meget; men at Sygekasserne ville være i Stand dertil, i Særdeleshed under ekstraordinære Forhold, eller hvor store Bidragene skulle sættes, hvorledes Sygekassernes Indtægter skulle reguleres, for at de kunne blive